

แบบเสนอโครงการวิจัย (research proposal)

1. **ชื่อเรื่องวิจัย** การใช้ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสังคมด้านการแบ่งปันของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงาม

2. **ชื่อผู้วิจัย** นางสาวราตรี มุลวงษ์

3. **อาจารย์ที่ปรึกษา**

4. **คำสำคัญ (keywords)** นิทาน, เด็กปฐมวัย, การแบ่งปัน

5. **ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย**

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ต้องการให้เด็กทุกคนมีมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพด้วยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท หยียดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคมและวัฒนธรรมไทย พัฒนาเด็ก โดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพและมีความสุข ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชนและสถานศึกษาในการพาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : คำนำ)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงามจัดการศึกษาเด็กระดับปฐมวัยอายุ 3-4 ปี ซึ่งในปีการศึกษา 2560 มีเด็กปฐมวัยบางคนมีปัญหาด้านการแบ่งปัน เด็กแย่งของเล่นเพื่อน ไม่แบ่งปันของเล่นให้เพื่อน ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดในการสร้างชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจเพื่อในการแก้ปัญหาทักษะทางสังคมด้านการแบ่งปันของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงาม

6. **วัตถุประสงค์ของการวิจัย**

- เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสังคมด้านการแบ่งปัน ก่อนและหลังการใช้ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ
- เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังใช้นิทาน

7. **ขอบเขตของการวิจัย**

ประชากร เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงาม อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 21 คน

กลุ่มเป้าหมาย เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงาม อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่มีพฤติกรรมด้าน

การแบ่งปัน จำนวน 1 คน

เนื้อหา ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ

ประกอบด้วยนิทาน 4 เรื่อง

- 1.หนูอ้อแอมมีน้ำใจ
- 2.อ้อแอมมีเพื่อนแยะ
- 3.อ้อแอมรักเพื่อน
- 4.เล่นด้วยกันสนุกจัง

8. ทฤษฎี สมมุติฐาน และกรอบแนวความคิดของวิจัย

ทฤษฎีจริยธรรมตามแนวความคิดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kolhberg's theory of morals reasoning)

โคลเบอร์ก เป็นนักจิตวิทยาที่อธิบายถึงจริยธรรมของคนที่พัฒนาขึ้นไปพร้อม ๆ กับความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับกฎเกณฑ์สังคม และระดับเลขกฎเกณฑ์ของสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย จะอยู่ในขั้นแรกของทฤษฎีคือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ เด็กวัยนี้จึงตัดสินความถูกผิดจากความรู้สึกของตนเอง และตามกฎเกณฑ์ที่ ผู้อื่นกำหนด โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การหลีกเลี่ยงการลงโทษและการทำตามคำสั่ง (Punishment and obedience orientation) เด็กวัยนี้จะประพฤติตนตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพราะหลีกเลี่ยงการลงโทษ ความถูก ผิด ตัดสินโดยพิจารณาผล ถ้าถูกลงโทษถือว่าทำไม่ดี เด็กวัยนี้จึงยังไม่มีเหตุผลในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ นอกจากปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ใหญ่

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติเพื่อมุ่งหวังรางวัลส่วนตัว (Personal reward Orientation) เด็กจะนำความต้องการของตนมากำหนดสิ่งที่ถูกและผิด ถ้าหากปฏิบัติสิ่งใดแล้วได้รางวัลก็จะยึดถือว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดังนั้นการชมเชยและให้รางวัลเมื่อเด็กทำในสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม จึงเป็นวิธีสอนจริยธรรม ความประพฤติให้กับเด็ก เนื่องจากเด็กยังไม่สามารถตัดสินสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยเหตุผลของตนเอง (วัฒนา ปุญญฤทธิ์ ,ม.ป.ป)

ทฤษฎีการเรียนรู้จริยธรรมด้วยการกระทำตามแนวคิดของสกินเนอร์

สกินเนอร์ (Skinner) นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม เป็นผู้เสนอทฤษฎีที่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ผลจากการแสดงพฤติกรรมนั้นจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าพฤติกรรมนั้นจะมีแนวโน้มเกิดขึ้นอีกหรือไม่ ในสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์เดิม ถ้าเกิดขึ้นอีกจะเรียกผลพฤติกรรมนั้นว่า การเสริมแรงทางบวก แต่ถ้าไม่เกิดขึ้นอีกเรียกผลของพฤติกรรมนั้นว่า การลงโทษ การอธิบายถึงการเรียนรู้ด้านจริยธรรมผ่านกระบวนการเสริมแรงและการลงโทษ หากเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีแล้วได้รับการชมเชย ยกย่อง คือ เด็กจะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก แต่หากแสดงพฤติกรรมใดแล้วถูกลงโทษ เด็กจะระงับหรือหยุดการกระทำนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมของเด็กจึงขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่ที่จะตัดสินว่า พฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมทางจริยธรรมที่เหมาะสม แล้วนำมาใช้ในการอบรมปลูกฝังเด็ก (วัฒนา ปุญญฤทธิ์ ,ม.ป.ป)

ทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมตามแนวคิดของแบนดูรา

แบนดูรา (Bandura) นักจิตวิทยาสังคม อธิบายว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนในสังคมเกิดจากการเรียนรู้ โดยการสังเกตจากตัวแบบ ทั้งตัวแบบในชีวิตจริง หรือตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ ทั้งนี้ตัวแบบจะทำหน้าที่ทั้งสร้างหรือพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม และจะทำหน้าที่ในการระงับ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เด็กปฐมวัยจึงเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมจากตัวแบบ ผู้ใหญ่และสังคมจึงเป็นตัวแบบที่เด็กดูสังเกตและลอกแบบ การสอนจริยธรรมในแนวคิดนี้คือ การสร้างและเลือกตัวแบบที่ดีให้เด็กได้สังเกต สำหรับกระบวนการในการพัฒนาการเรียนรู้พฤติกรรมจริยธรรมตามแนวคิดนี้มี 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการตั้งใจ เป็นการที่เด็กได้เห็นตัวแบบที่น่าสนใจ ดังนั้นตัวแบบจึงต้องแสดงพฤติกรรมจริยธรรมที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน และเมื่อเด็กสนใจแสดงพฤติกรรมที่ดีจะต้องมีการเสริมแรง เพื่อให้เด็กเกิดพฤติกรรมซ้ำ

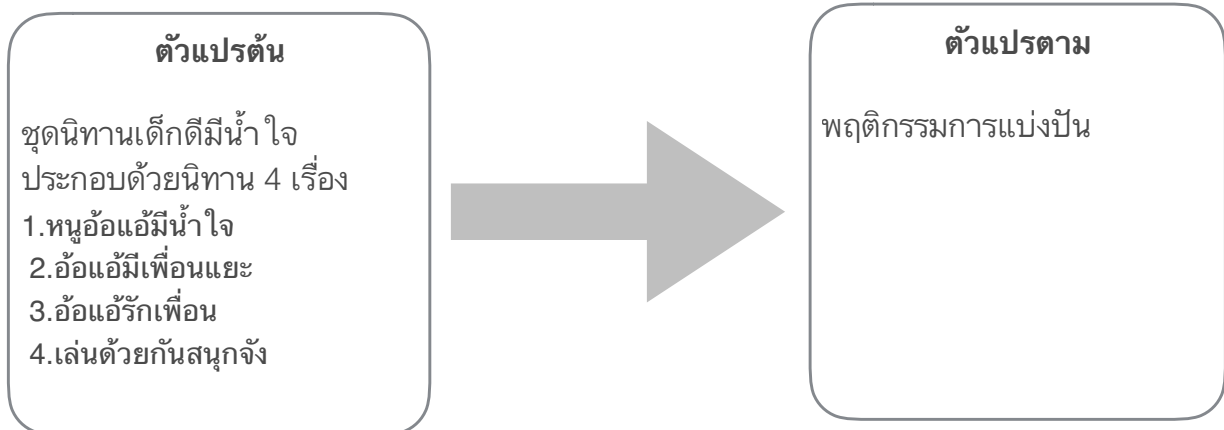
ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการเก็บจำ เมื่อเด็กสังเกตเห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่ดี และได้รับการยกย่องชมเชย และได้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมบ่อย ๆ เด็กเกิดความสนใจต้องการแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกับตัวแบบ เด็กจะหาวิธีเก็บและจดจำข้อมูลการแสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับสถานการณ์

ขั้นตอนที่ 3 กระบวนการกระทำ เมื่อเด็กจดจำข้อมูลได้และเก็บไว้ในความคิดเมื่อเผชิญสถานการณ์ เด็กจะนำข้อมูลมาแสดงเป็นพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกับพฤติกรรมของตัวแบบ เพื่อให้ได้ผลเหมือนตัวแบบ

ขั้นตอนที่ 4 กระบวนการจูงใจ เมื่อเด็กสังเกตตัวแบบและจดจำข้อมูลไว้ และเมื่อเผชิญสถานการณ์ ถ้าหากมีการจูงใจและเด็กคาดว่าจะได้รับการเสริมแรง เด็กจะแสดงพฤติกรรมออกมา ดังนั้นถ้าหากเด็กแสดงพฤติกรรมดี จึงควรได้รับผล ในลักษณะการเสริมแรงเหมือนตัวแบบได้รับ การจูงใจจึงเป็นสิ่งสนับสนุนให้เด็กแสดงพฤติกรรมจริยธรรม

จากทฤษฎีทั้ง 3 ทฤษฎีข้างต้น จึงนำมาใช้ในการพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรม จริยธรรม โดยการใช้ตัวแบบที่ดี การสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากกระทำตามตัวแบบ การให้การเสริมแรง เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมดี และการลงโทษหรือให้เห็นตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมไม่ดีแล้วถูกลงโทษ เมื่อต้องการการหยุดยั้งหรือระงับพฤติกรรมที่ไม่ดี ทั้งนี้ผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดเด็กจึงเป็นบุคคลสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมจริยธรรมที่เป็นที่ยอมรับและถือว่ามีคุณค่าแก่สังคมนั้น ๆ โดยนำมาจัดเป็นแบบให้กับเด็ก กำหนดให้เด็กประพฤติ ปฏิบัติและสร้างกฎเกณฑ์ของการประพฤติ เนื่องจากเด็กปฐมวัย ยังไม่สามารถตัดสินความถูกผิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง แต่จะประพฤติปฏิบัติตามความเห็นของผู้ใหญ่ (วัฒนา ปุญญฤทธิ์ ,ม.ป.ป)

กรอบแนวคิดของการวิจัย



9. การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันเพ็ญ เหล่าฤทธิ์ ธัญรัตน์ นิธิกุลธีระภัทร์ และ ชบา พันธุ์ศักดิ์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุที่มีต่อความมีน้ำใจของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านป่ายาง จังหวัดชัยภูมิ วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความมีน้ำใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและระหว่างได้รับการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุ กลุ่มตัวอย่าง คือปฐมวัยกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ที่จัดชั้นเรียนแบบคละอายุ โรงเรียนบ้านป่ายาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 10 คน เครื่องมือวิจัย คือ แผนจัดการชั้นเรียนแบบ คละอายุ และแบบสังเกตพฤติกรรมความมี น้ำใจของเด็กปฐมวัย มีค่าความเชื่อมั่น .89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระหว่างการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 แต่ละสัปดาห์ มี คะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมความมีน้ำใจสูงกว่าก่อนการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุ พฤติกรรมความมีน้ำใจของเด็ก ปฐมวัย ระหว่างการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุ มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น 2) ระหว่างการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 แต่ละสัปดาห์ มี คะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมความมีน้ำใจสูงกว่าก่อนการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุ พฤติกรรมความมีน้ำใจของเด็ก ปฐมวัย ระหว่างการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุ มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น

ติดตาม สันติวงศ์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเสริมสร้างลักษณะนิสัย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ความเมตตา กรุณา ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2) เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนที่มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และเสียสละตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2/4 จำนวน 40 คน เครื่องมือ แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการใช้ทันตส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาล 2/4 จำนวน 40 คน มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านระเบียบวินัย อันดับสูงสุด คือ การเก็บของเล่น – ของใช้ให้เข้าที่อย่างถูกต้องและเป็นระเบียบ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 66.33 รองลงมาคือ การเดินแถวเมื่อเข้า – ออกจากห้องเรียน อยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 52.22 ด้านความรับผิดชอบ อันดับสูงสุด คือ การเก็บช้อน แก้วน้ำ ถาดข้าว หลังรับประทานอาหารกลางวันได้เอง ด้านคุณธรรม จริยธรรม อันดับสูงสุด คือ รู้จักแบ่งปันของเล่น – สิ่งของให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ รู้จักกล่าวคำขอบคุณ และยกมือไหว้แสดงความขอบคุณเมื่อผู้ใหญ่ให้ของ และกล่าวคำขอโทษเมื่อตนเองกระทำผิด ไม่แย่งสิ่งของ ของผู้อื่น

ชนิตา อิศรเสนา (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดกิจกรรม โดยใช้ทฤษฎีสร้างสรรคด้วยปัญหาที่มีต่อพฤติกรรมสังคม ด้านการแบ่งปันของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมสังคมด้านการแบ่งปันของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรม โดยใช้ทฤษฎีสร้างสรรคด้วยปัญหากลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย อายุ 4-5 ปี ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2/2557 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม(Clustersampling) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดประสบการณ์แบบ โครงการโดยใช้ทฤษฎีสร้างสรรคด้วยปัญหา และแบบสังเกตพฤติกรรมสังคมด้านการ แบ่งปันของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีความเที่ยงเท่ากับ 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า หลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมสังคมด้านการแบ่งปันสูงขึ้นกว่าก่อนการ ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. เอกสารอ้างอิง

ชนิตา อิศรเสนา (2557).การศึกษาผลการจัดกิจกรรมโดยใช้ทฤษฎีสร้างสรรค์ด้วยปัญญาที่มีต่อพฤติกรรมสังคม ด้านการแบ่งปันของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิ.ย. 2560 จาก http://www.research.cmru.ac.th/research59/ris/download.php?download_file=article&no=479

ติดตาม สันติวงศ์ (2555) การเสริมสร้างลักษณะนิสัย สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิ.ย. 2560 จาก <http://m.exteen.com/blog/atomttdtam/20121014/entry-1>

วันเพ็ญ เหล่าฤทธิ์ ธัญรัตน์ นิธิกุลธีระภัทร์ และ ชบา พันธุ์ศักดิ์(2555) ผลการจัดการชั้นเรียนแบบคละอายุที่มีต่อความมีน้ำใจของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านป่ายาง จังหวัดชัยภูมิ สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิ.ย. 2560 จาก <http://www.e-child-edu.com/youthcenter/downloads/content/results-of-mixed-age-group-class-management-affecting-young-childrens-kindness-banpayang-school-chaiyaphum-province.pdf>

วัฒนา ปุญญฤทธิ์,ม.ป.ป สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิ.ย. 2560 จาก <http://www.e-child-edu.com/youthcenter/content/articles/moral-education.html>

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

คาดว่าเด็กที่มีพฤติกรรมไม่แบ่งปันของเล่น,แย่งของเล่น มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น คือสามารถแบ่งปันของเล่นที่ตนเองชอบให้กับผู้อื่น รู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง ให้เหมาะสมเมื่อเกิดสถานการณ์ที่ต้องแบ่งปันของเล่นที่ตนเองชอบให้กับผู้อื่น

12. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

12.1 กลุ่มเป้าหมาย เด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงาม อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่มีพฤติกรรมด้านการแบ่งปัน จำนวน 1 คน

12.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ ประกอบด้วยนิทาน 4 เรื่อง 1.หนูอ้ออ้อมมีน้ำใจ 2.อ้ออ้อมมีเพื่อนเยอะ 3.อ้ออ้อมรักเพื่อน 4.เล่นด้วยกันสนุกจัง
2. แบบประเมินความสอดคล้องของนิทาน (IOC)

ตารางที่ 1 การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ (หนูอ้ออ้อมมีน้ำใจ)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	0	+1	2	0.66	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

สรุป จากการพิจารณาการตรวจสอบชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ เรื่อง หนูอ้ออ้อมมีน้ำใจ จากผู้
เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน โดยใช้เครื่องมือการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการพิจารณาสรุป
ได้ว่าสามารถใช้ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ตารางที่ 2 การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ (อ้อแอ้เพื่อนแยะ)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

สรุป จากการพิจารณาการตรวจสอบชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ เรื่อง อ้อแอ้มีเพื่อนแยะ จากผู้
เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน โดยใช้เครื่องมือการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการพิจารณาสรุป
ได้ว่าสามารถใช้ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ตารางที่ 3 การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ (อ้อแอ้รักเพื่อน)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

สรุป จากการพิจารณาการตรวจสอบชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ เรื่อง อ้อแอ้รักเพื่อน จากผู้
เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน โดยใช้เครื่องมือการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการพิจารณาสรุป
ได้ว่าสามารถใช้ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ตารางที่ 4 การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ (เล่นด้วยกันสนุกจัง)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2	1. ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ภาษามีความเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4. ภาพประกอบมีความชัดเจน สวยงาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. มีประโยชน์ และ ให้ความรู้ สำหรับเด็ก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

สรุป จากการพิจารณาการตรวจสอบชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ เรื่อง เล่นด้วยกันสนุกจัง จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน โดยใช้เครื่องมือการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการพิจารณาสรุปได้ว่าสามารถใช้ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

3. แบบสังเกตพฤติกรรม/แบบทดสอบ

ตารางที่ 5 แบบสังเกตพฤติกรรมการแบ่งปัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของเด็กให้รู้จักการแบ่งปัน โดยใช้ชุดนิทานเรื่องเด็กดีมีน้ำใจ เป็นรายบุคคล โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับคะแนนที่ผู้ประเมิน ประเมินตามที่เด็กปฏิบัติได้

ระดับคะแนน

- 3 หมายถึง ปฏิบัติและมีพฤติกรรมนั้น โดยไม่ต้องมีผู้ชี้แนะ
- 2 หมายถึง ปฏิบัติและมีพฤติกรรมนั้น โดยต้องมีผู้ชี้แนะบางครั้งหรือ 2-3 ครั้ง
- 1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมนั้น โดยต้องมีผู้ชี้แนะทุกครั้ง

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		ไม่เหมาะสม(-1)	ไม่แน่ใจ(0)	เหมาะสม(+1)	
1	รู้จักแบ่งปันของเล่นที่ตนเอง ชอบให้เพื่อนเล่นด้วย			/	
2	ไม่แย่งของเล่นขณะที่เพื่อน กำลังเล่น			/	
3	รู้จักแลกเปลี่ยนสิ่งของต่างๆ		/		
4	มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน			/	

4. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกต (IOC)

ตารางที่ 6 การคำนวณหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญและการพิจารณาผลของค่า IOC ของเครื่องมือ(ชุดนิทานเพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคม ด้านการแบ่งปัน)

จุดประสงค์/ เนื้อหาที่	ประเด็น ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการ พิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1. รู้จักแบ่งปันของเล่นที่ตนเอง ชอบให้เพื่อนเล่นด้วย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ไม่แย่งของเล่นขณะที่เพื่อน กำลังเล่น	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
	4. รู้จักแลกเปลี่ยนสิ่งของต่างๆ	+1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
	5. มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

สรุป จากการพิจารณาการตรวจสอบชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ เรื่อง หนูอ้อแอมมีน้ำใจ, อ้อแอมมีเพื่อน
แยะ, อ้อแอมรักเพื่อน, เล่นด้วยกันสนุกจัง จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน โดยใช้แบบประเมินการหาค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (IOC) ผลการพิจารณาสรุปได้ว่าสามารถใช้ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

12.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดลองใช้ ชุดนิทานเด็กดีมีน้ำใจ ประกอบด้วยนิทาน 4 เรื่อง 1. หนูอ้อแอมมีน้ำใจ 2. อ้อแอมมีเพื่อนแยะ
3. อ้อแอมรักเพื่อน 4. เล่นด้วยกันสนุกจัง กับเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงาม
ตั้งแต่วันที่ 10-21 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ วันละ 2 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที

ตารางที่ 7 การจัดกิจกรรมประจำวัน

ครั้งที่	วัน	เวลา	เรื่อง
1	จันทร์	09.30-09.45	เล่นนิทานเรื่องหนูอ้อแอมมีน้ำใจ
2	จันทร์	14.30-14.45	เล่นนิทานเรื่องอ้อแอมรักเพื่อน
3	อังคาร	09.30-09.45	เล่นนิทานเรื่องอ้อแอมมีเพื่อนแยะ
4	อังคาร	14.30-14.45	เล่นนิทานเรื่องเล่นด้วยกันสนุกจัง
5	พุธ	09.30-09.45	เล่นนิทานเรื่องหนูอ้อแอมมีน้ำใจ
6	พุธ	14.30-14.45	เล่นนิทานเรื่องอ้อแอมรักเพื่อน
7	พฤหัสบดี	09.30-09.45	เล่นนิทานเรื่องอ้อแอมมีเพื่อนแยะ
8	พฤหัสบดี	14.30-14.45	เล่นนิทานเรื่องปลาทุเล่นด้วยกันสนุก จัง

12.4 การวิเคราะห์ข้อมูล (ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย)

การแปลผล พิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (mean) โดย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.00 หมายถึง ปฏิบัติและมีพฤติกรรมในระดับ ดี

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ปฏิบัติและมีพฤติกรรมในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ปฏิบัติและมีพฤติกรรมในระดับ น้อย

13. ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย 2 เดือน ระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม

1										
2										
3	ครั้งที่	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	รวม	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลผล
4	ครั้งที่1ก่อน	1	1	1	1	4	33.33	1.00	0.000	น้อย
5	ครั้งที่2ก่อน	1	1	1	1	4	33.33	1.00	0.000	น้อย
6	ครั้งที่3ก่อน	1	1	2	1	5	41.67	1.25	0.500	น้อย
7	ครั้งที่4ก่อน	2	1	2	2	7	58.33	1.75	0.500	ปานกลาง
8	ครั้งที่5ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
9	ครั้งที่6ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
10	ครั้งที่7ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
11	ครั้งที่8ก่อน	2	2	2	2	8	66.67	2.00	0.000	ปานกลาง
12										
13										
14	ครั้งที่	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	รวม	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลผล
15	ครั้งที่1 หลัง	2	1	2	1	6	50	1.5	0.577	ปานกลาง
16	ครั้งที่2 หลัง	2	1	2	1	6	50	1.5	0.577	ปานกลาง
17	ครั้งที่3 หลัง	2	1	3	2	8	66.67	2	0.816	ปานกลาง
18	ครั้งที่4 หลัง	3	1	3	2	9	75	2.25	0.957	ปานกลาง
19	ครั้งที่5 หลัง	3	2	3	2	10	83.33	2.5	0.577	ดี
20	ครั้งที่6 หลัง	3	2	3	3	11	91.67	2.75	0.500	ดี
21	ครั้งที่7 หลัง	3	2	3	3	11	91.67	2.75	0.500	ดี
22	ครั้งที่8 หลัง	3	2	3	3	11	91.67	2.75	0.500	ดี
23										
24										
25		ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	รวม	ร้อยละ			
26	ก่อนเรียน	1	1	1	1	4	33.33			
27	หลังเรียน	3	2	3	3	11	91.67			
28	เด็กมีพฤติกรรมด้านการแบ่งปันที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ						58.34			
29										

ขั้นตอนในการวิจัย	มิ.ย.60				ก.ค.60			
	สป.1	สป.2	สป.3	สป.4	สป.1	สป.2	สป.3	สป.4
1.วิเคราะห์ปัญหา	←→							
2.หาประเด็นปัญหา		←→						
3.วิเคราะห์ตัวแปร			←→					
4.ทบทวนวรรณกรรม				←→				
5.สร้างเครื่องมือวิจัย					←→			
6.เก็บรวบรวมข้อมูล					←→			
7.วิเคราะห์ข้อมูล						←→		
8.จัดทำรายงานวิจัย							←→	

14. งบประมาณของโครงการวิจัย (แสดงรายละเอียดของงบประมาณ)

รายการ	จำนวน	ราคา (บาท)
1. กระดาษร้อยปอนด์	12 แผ่นใหญ่	180
2. สี	1 กล่อง	120
3. กาว2หน้าบาง	3 ม้วน	100
5. กระดาษชาร์ตสี	4 แผ่นใหญ่	40
6. สติกเกอร์ใส	12 แผ่น	200
รวมทั้งสิ้น		640

15. ผลการวิจัย ผลการพัฒนาศึกษาพฤติกรรมเพื่อส่งเสริมการแบ่งปันของเล่น โดยใช้ชุดนิทานเรื่องการแบ่งปันของนักเรียนระดับชั้น ปฐมวัย จำนวน 1 คน ได้แก่ เด็กหญิงดวงพร มุทาพร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัวงาม ปีการศึกษา 2560 พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมด้านการแบ่งปันที่ดีขึ้น หลังการใช้ชุดนิทาน การแบ่งปัน โดยนักเรียนมีพฤติกรรมด้านการแบ่งปัน คิดเป็นร้อยละ 58.34 ซึ่งได้จากการสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกคะแนนสะสมตลอด 1 สัปดาห์ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 2 สัปดาห์
2. ควรมีการใช้ผักของจริงแทนนิทาน
3. ควรให้เด็กแสดงบทบาทสมมติแทนการนั่งฟังนิทาน